

Junior
8. číslo
2016/ 2017

ŠKOLA HŘEBEČ
Masarykova jubilejní základní škola Hřebeč

Obsah

Redakční rada

Divadlo- Romance pro křídlovku

Biologická olympiáda

Den matek

Volejbal

Smysly

Dešťové květy

Škola v přírodě

Máj

Poděkování pro čtenáře

Redakční rada:

Šéfredaktorka: Eliška Hlízová

Zástupkyně šéfredaktorky: Leona Staniurová

Sport: Karolína Zubková

Veronika Peková

Vtipy: Eliška Drahoňovská

Kulturní rubrika: Hana Karkošová

Karolína Belková

Události ve škole: Eliška Hlízová

Leona Staniurová

Ohlasy žáků 8. a 9. třídy na divadelní představení

Romance pro křídlovku

Hra mě zaujala svým dějem. Osobně mám rád poutě a tu atmosféru okolo. V minulém století to takto určitě chodilo, a proto mě děj zaujal. Hlavně to bylo reálné, a to mě bavilo. Další, co mě zaujalo, bylo to, že Hrubínova báseň byla ztvárněna pomocí herců na déle než hodinové představení.

Divadlo se mi velice líbilo, akorát jsem se někdy ztrácela v ději. Ale i tak si myslím, že herci odvedli velmi dobrou práci.

Představení bylo velmi pěkné. Úplně nejlepší byla věta: „Jíst se musí! “

Tato divadelní hra mě docela zaujala. Byla pěkná a dobře ztvárněná. Líbilo se mi to v podání našich kladenských herců už jen z toho důvodu, že to jako vždy pěkně zahráli. Nejvíce se mi na představení líbil vodopád.

Představení se mi líbilo. Některé scény byly zábavné, jiné byly méně jasné a chvíli mi trvalo, než mi došlo, o co v nich jde. Další věc, která mě moc nepotěšila, byla chybějící přestávka. Celé představení bylo dobře obsazené a kulisy byly tak skvěle udělané, že mi připomínaly skutečnost. Jsem rád, že jsem mohl vidět představení Romance pro křídlovku. Zatím to bylo to nejlepší představení, co jsem u nás v divadle viděl. Hlavně musím pochválit vodopád, který byl úžasně provedený, a proto vypadal jako skutečný.

Na divadelní hře mě zaujal děj. Byl zajímavý a jednoduchý. Mou nejvíce oblíbenou postavou byla žena, která doprovázela hru svým hlasem a hrou na křídlovku. Hra nebyla vůbec špatná. Na další návštěvu se docela těším.

Herci předvedli krásnou práci, výborně vše zahráli a udělali na mě dojem. Už od začátku jsem sice děj znala, ale kdyby mi někdo řekl, že to bude tak dokonalé, nevěřila bych mu.

Toto divadelní představení mě opět nezaujalo (už po několikáté). Nepřišlo mi, že by mělo hlavu a patu. Jediné, co mě tam bavilo, byl starý dědeček a hospodyně. A asi po pěti minutách mi začal hrozně vadit smích Teriny.

Nejvíce mě na divadle Romance pro křídlovku zaujala ta žena, která neustále něco zpívala. Pro odborníky nejspíš zážitek, ale pro mě? Znělo mi to jako skřehotání nějakých ptáků. Jinak herecké výkony byly skvělé. Nejlepší byla hospodyně, která stále říkala jen „ Jíst se musí“ a „ Lidé z Německa utíkají, bude válka“.

Nejvíce se mi líbilo, jak do takové hry dokázali přimíchat i nějaké ty vtipné hlášky, například věta „ Jíst se musí, i teď se musí jíst“ mi asi v hlavě zůstane nejdéle. Avšak hra byla krásně zpracovaná a líbila se mi.

OKRESNÍ KOLO BIOLOGICKÉ OLYMPIÁDY

Na biologickou olympiádu mě odvezla paní učitelka Bartušková. Po příjezdu do školy, kde se konalo okresní kolo biologické olympiády, byli už skoro všichni reprezentanti škol. Všichni s sebou měli nějaké herbáře, nebo si hledali květiny na internetu, pouze já tam stála a čekala. Abych se necítila trapně, nějaké věci jsem si hledala, ale stejně nepoužila. Najednou nás zavolali do třídy a rozdali nám testy, ve které byl test, poznávačka a laboratorní práce. Rozdělili nás do dvou skupin. Jedna skupina šla rovnou na laboratorní práci a druhá se pustila do testu. Asi po každých pěti minutách nás posílali na poznávačku, která byla extrémně těžká. Měli jsme určit dvacet zvířat a dvacet rostlin. No prostě strašné. Test byl ještě těžší, jelikož tam byly věci, které jsme se ještě neučili a skoro v každé otázce se ptali na larvy brouků, které já vůbec nezvládám. Poznávačku jsem zvládla tak na padesát procent, ale měla jsem jen druhová jména. Poté mě vyvolali na laboratorní práci. Nejdříve říkali, co vůbec máme na stolech, jak máme postupovat a pak povídali o nějakém proostřování, které jsme ve škole nezkoušeli, a když jsem se jich slušně zeptala, jak to mám udělat, podívali se na mě a poté se otočili. Na proostřování jsem se vykašlala a pouze jsem dala vzorky pod mikroskop. Asi deset minut jsem nevěděla, jak s tím mikroskopem zacházet. Nakonec jsem to nějak vyřešila a překreslila vzorky pouze jak jsem je viděla a proostřování nevím, jak se dělá do teď. Zodpověděla jsem otázky související s laboratorní prací a test odevzdala. Paní učitelka pro mě přijela a sama se podívala na poznávačku a řekla, že to bylo fakt drsné. Byla to dobrá zkušenost, ale velice těžká.

Michaela Mrázová 8. třída

Den matek

Historie (z internetu): Den matek je den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla roku 1907 na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. O pět let později vyhlásil tehdejší prezident USA Woodro Wilson první oficiální oslavu Dne matek, konající se druhou květnovou nedělí. Obdobné svátky po celém světě existovaly už dávno v historii, např. ve starověkém Řecku se slavil svátek plodnosti a matek, spojený s uctíváním pohanské bohyně Rhey = Kybelé, matky bohů.

My den matek nijak zvlášť neslavíme. Strejda jen vždy dá mamce kytku a já bonbonieru, popřejeme jí ve nejlepší, ale to je celé.

Hana Karkošová 8. třída

Kladno Volejbal

Volejbalový klub Kladno volejbal cz se zaměřuje na trénink šestkového volejbalu chlapců. Pod vedením zkušených trenérů probíhají tréninky po celý rok především v hale, ale i na antuce a písku. Prvním týmem je A družstvo mužů, které hraje nejvyšší soutěž - extraligu.

Vedení klubu klade důraz nejen na sportovní přípravu, ale snaží se připravit pro hráče kvalitní podmínky pro regeneraci a rehabilitaci. Na schůzkách trenérů se sleduje nejen sportovní výkonnost - samozřejmostí je u žáků ZŠ a studentů spolupráce s vyučujícími a kontrola prospěchu mladých volejbalistů.

Volejbal Kladno vedl celou extraligu, měli krásně najeto a byli jasní vítězi... Probojovali se až o postup do finále za titulem. Bohužel nedokázali porazit VK České Budějovice a titulu nedosáhli. Je to opravdu silný tým a má spoustu reprezentantů. Myslím, že to byla krásná sezóna, i když bez titulu.

Zajímavosti: Filip Křestán bude od příští sezóny hrát za VK České Budějovice

Matti Hietanen se vrací do Finska, hrál po celou dobu s vážným ochabnutím achylovek

Daan van Haarlem se vrací zpátky do Holandska

Karolína Zubková 8. třída

Smysly

Člověk má něco, co ostatní živočichové nemají. Jsou to smysly, které člověk má a díky kterým vnímá svět takový, jaký je. Je pět základních smyslů, které znají všichni - hmat, zrak, chuť, čich, sluch. Hodně lidí nepřizná, že je více smyslů, protože ve škole se ani o více smyslech nehovoří. Je jasné, že chci sdělit, že máme více jak pět smyslů, ale kolik jich vlastně máme? Představme si, že si chceme postavit robota, který by dokázal vnímat vše, co my. Potřebovali bychom mu dát nějaké senzory, které by to umožnily. Určitě mu dáme oči pro vnímání světla, uši i nos, ústa a ruce s nervy. Další smysl, který máme, ale nehovoří se o něm, je například vnímání teploty. Určitě to není všechno, dále bychom našemu robotu dali senzor pro vnímání tlaku, nebo gyroskop, to aby věděl, jestli je na nohou, nebo ne a také by měl dokázat vnímat bolest. Někteří lidé se domnívají, že to souvisí s hmatem, ale pro bolest je jiné centrum v mozku a jsou jiné nervové cesty. Robot by to sice nepotřeboval, ale my dokážeme také vnímat hlad a žízeň. Neodpověděl jsem sice, kolik smyslů máme, ale je jich mnohem více než pět.

Dominik Blaňár 8. třída

DEŠTOVÉ KVĚTY

Malé městečko, s malou školou. Chodilo do ní přes sto žáků, a přesto se navzájem vůbec neznali. Jednoho dne se ve škole rozbil zvonek. Zazvonilo o pár minut dříve než obvykle. Všichni žáci i učitelé se rozeběhli v nepokoji a panice do svých tříd. Začali běhat po chodbě doprava i doleva. Jedna dívka a jeden kluk, oba běželi na druhou stranu, narazili do sebe a dívka spadla na zem. Bylo to jako kouzlo, jako by při nárazu přeskočila jiskra. Zamilovali se.

Kluk na dívku stále myslel a nemohl se zbavit myšlenek na ni. V ten samý den, si kluk počkal na zvonění, aby dívku potkal. Pozval ji ven a ona přijala. Na schůzce se jen tak procházeli parkem, když tu z nenadání začalo pršet. Po celém parku začala vonět vůně květů stromů a dívka pravila: " První jarní déšť! Miluji tu vůni květů v dešti..." Na chvíli se zastavila, a poté ještě dodala: " Je to jakoby pršely květy, je to vlastně jako takové dešťové květy! " Na konci schůzky si svou lásku stvrdily prvním polibkem.

I když už dělal přijímací zkoušky na střední školu, s dívkou stále chodil, měli se pořád rádi. Oba byli nervózní, zda kluk zkoušky zvládne. Dívka čekala na zastávce, než kluk vyleze z budovy, když tu se znova rozpršelo, dívka opět ucítila tu vůni květů, dešťových květů. Ale lilo stále více a více, až už z toho byl pořádný liják. V tom vylezl kluk z budovy a šel směrem k dívce. Dívka ho spatřila a radostí se vrhla proti němu přes silnici. Kluk prudce zabrzdil, ztuhla mu krev v žilách, stál tam jako kamenný sloup. Řidič přes hustý déšť pořádně neviděl, dívka už nikdy neucítí tu vůni dešťových květů. Bezvládně tam ležela, byla mrtvá, řidič ji neviděl. Každý jarní den kluk hned ze školy běhal po celém městě a sbíral voňavé kvítí, když ho měl dostatek, pospíchal na místo, na tu silnici, kde dívku srazilo auto. Chodil po silnici tam a zpět, a rozhazoval na ni kvítí, i když pršelo, na památku jeho milované dívky. Většina řidičů si myslela, že je to jen blázen, který rád stojí v dešti u silnice, ale to, že tam byl kvůli své dívce, nikoho nenapadlo. Pokaždé, když tam stál, rozhazoval kvítí, brečel, vzpomínal na dívku, jak tu vůni milovala, přál si, aby se do něho nezamilovala, aby do sebe ve škole nikdy nenarazili.

Z ničeho nic se kluk ocitl zpět ve škole, v ten den, zvonek opět zvonil dříve a on spatřil dívku, jak se rozebíhá proti němu, uhnul. Dívka vedle něho jen proběhla a zaběhla do třídy. Kluk se jen usmál a dodal: „Užij si svůj život, miluji tě.“ A tak, až začne zase pršet, v další jarní den, dívku znovu ucítí, tu její milovanou vůni, vůni dešťových květů.

Adéla Stujová 8. třída

Škola v přírodě

Na školu v přírodě jsme odjeli 5. dubna z náměstí Draha. Cesta nám uběhla rychle. Brzy jsme byli v Hrachově, v rekreačním středisku Star Line. Ubytovali nás v bungalovu číslo 419. Na pokoji jsem byla s Haničkou, Rózou a Naty. Každý den jsme se učili tři hodiny. Po vyučování jsme chodili na oběd do jídelny. Moc nám tam chutnalo. Po obědě jsme měli odpolední klid a pak jsme trávili čas s vychovateli. Náš tým vedl vychovatel Lukáš. Hráli jsme spoustu her, například stolní fotbal v životní velikosti. Byli jsme v lanovém centru, na sportovním hřišti i na minigolfu. Hráli jsme také celotáborovou hru na téma Staré řecké báje a pověsti. Chodili jsme se dívat i na zvířátka, která tam měli. Přesně to byli dvě prasátka, dva králíci, dvě morčata, klokan, zazimovaný had a tři kozy. Také jsme vyrazili na celodenní výlet na Orlík a do muzea. Na prohlídce zámku se mi moc líbily portréty, které jako by se za mnou stále dívaly. Ze školy v přírodě jsme se vrátili 12. dubna. Moc se mi tam líbilo a příští rok bych jela ráda znovu.

Káťa Opatrná 4. třída

V dubnu jsme odjeli na školu v přírodě do Hrachova. Po příjezdu jsme čekali, než přijede školka. Mezi tím nám pustili pohádku Velká oříšková loupež. Po rozdělení vychovatelů ke každému z týmů jsme se šli na své pokoje vybalit, pohlédnout si postele a trochu se zabydlet. Pak už nás čekala jen večeře a spánek. Druhý den ráno nás vzbudila paní učitelka a odvedla nás na výbornou a výživnou snídani. Po snídani jsme šli do učebny, kde jsme se museli chvíli věnovat učení. Stejně jako ve škole. Do kiosku jsme mohli až po obědě, proto jsme se šli co nejrychleji naobědvat a pak hurá pro něco na zub. Sladkosti jsme si snědli o odpolední klid, který byl po každém obědě. Pak přišly na řadu hry s vychovateli. Hráli jsme minigolf, který jsem si moc užil. Čas utekl rychle a nás opět čekala večeře a spánek, ale ještě před spaním jsme si stihli s kluky popovídat. V pátek se jelo na výlet na zámek Orlík. V sobotu jsme se dopoledne učili. Neděle nám začínala celotáborovou hrou jménem Staré řecké báje a pověsti.

MÁJ

Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas
Hrdliččin zval ku lásce hlas, kde borový zaváněl háj...

Takto začíná Máj, je to lyrickoepická skladba Karla Hynka Máchy vydaná roku 1836.

Bývá považována za vrcholné dílo českého literárního romantismu, však je 1. Máj i tradiční český svátek zamilovaných, který se slaví každoročně 1. května.

Dle původního znění musí být každá žena v tento den políbena pod rozkvetlou třešní, aby následující rok neuschla.

Jiný výklad říká, že bude mít díky polibku krásu po celý další rok.

Samotný polibek byl dříve považován za velmi intimní projev, a proto mohla být žena políbena pouze od svého milého.

K máji patří i májky, které tvoří ústřední prvek jarních slavností rozšířených po většině Evropy. Nejčastěji bývá májka stavěna 30. dubna nebo 1. května, ale v některých oblastech se staví v období svátku sv. Jiří, letnic nebo nejčastěji letního slunovratu. Májka je většinou z jedle, smrku nebo borovice. Tyto jehličnany se očistí od přebytečného jehličí na kmeni a nechá se jen horní část (špička).

Adéla Stujová 8. třída

Milí čtenáři,

pomalou ale jistě se náš časopis chýlí ke konci a s ním i náš další úspěšný školní rok. Konečně je to za námi a my se můžeme uvolnit, protože nás čekají prázdniny. Po dalším těžce odedřeném školním roce, kdy jsme učitelům dávali dost zabrat a oni dávali dost zabrat nám, si tu pauzu všichni zasloužíme. Když se podívám zpětně na naše vydaná čísla, musím přiznat, že se nám povedla. Je sice pravda, že mohla být ještě lepší a zajímavější, ale není to tak jednoduché, jak to vypadá. Vždy když jsem si četla Junior v předešlých letech, říkala jsem si, že nemůže být tak těžké napsat pár stránek a vydávat to za školní časopis. Ale věřte mi, není to žádná brnkačka. Sehnat materiály na každý měsíc byl ve většině případů nadlidský úkol, protože ne každá třída byla ochotna něco přispět. I tak všem moc děkuji za spolupráci. Hlavně paním učitelkám, které od svých žáků získaly příspěvky pro náš časopis.

Každý z vás bude prázdniny trávit po svém. Někdo pojedje za příbuznými, odjede na tábor nebo bude jen doma. Ať už je strávíte tak či onak, přeju vám jménem celé redakční rady krásné a pohodové prázdniny.

Eliška Hlízová 9. třída